

عنوان مقاله:

روزبهان بقلی و زیبایی پرستی

محل انتشار:

هفتمین همایش پژوهش های نوین در علوم و فناوری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

رقیه هادی سرایی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

روزبهان بقلی (522-606 ق) معروف به شیخ شطاح یا شطاح فارسی یکی از عرفای بزرگ قرن ششم هجری است که شرح زندگی و احوال وی دلیل بر گرایش وی به عرفان و تصوف ایرانی و اسلامی است. وی پس از تحمل ریاضتها و آوارگی ها مقاماتی عالی در عرفان کسب می کند و در نهایت به مکتب جمال یا زیبایی پرستی که اندیشه آنها مبتنی بر عرفان اسلامی ایرانی است می پیوندد و در زمره عارفان صاحب اندیشه در این مکتب قرار می گیرد. وی در جمالی پرستی میانهرود بوده اما اندیشه ای مختص به خود داشته است و این اندیشه را در آثار خود به وضوح بیان می دارد و اثر مهمی چون *عبرالعاشقین* را بر اساس اصالت عشق و جمال می آفریند و عشق مجازی را پلی برای رسیدن به عشق حقیقی می داند. روزبهان آثار خود را بر پایه سه عنصر مهم عشق، شطح و مکاشفه بنا کرده است که عنصر عشق را در *عبرالعاشقین*، شطح را در اثر مهم دیگر وی یعنی شرح شطحیات و مکاشفه را در کتاب *کشف الاسرار* در حد اعلائی خود به کار گرفته است.

کلمات کلیدی:

مکتب جمال، زیبایی شناسی، عشق، روزبهان بقلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/651288>

